

Фармерське життя

THE FARMER'S LIFE

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Виходить кожної середи Published every Wednesday.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

№ 27 (170). СЕРЕДА, 4. ЛИПНЯ 1928. WINNIPEG, MAN. WEDNESDAY, JULY 4th, 1928. No. 27 (170). VOL. IV.

З БРИТАНІЇ І КОЛЬОНІЙ.

Реформисти продовжатимуть переговори з панамом.

Донесено 26 червня з Лондону, що почався протесту деяких робітничих лідерів та обурення маси робітників, урядники з ради британського трейд-юніонного конгресу рішили продовжити переговори з капіталістами щодо заведення "мира в індустрії". Себто усунення страйків, які спричинюють британським капіталістам великі шкоди.

Деякі чесніші провідники британського робітництва осуджують ведення цих переговорів, як відступлення від робітничої програми і говорять, що робітництво ніколи не може співдіяти з капіталістами, хіба борючись з ними, аж доки не відсуне їх від влади і засобів продукції.

Коли зроблено внесок на конференції ради трейд-юніонного конгресу, щоб перервати ведення переговорів, лише 6 делегатів голосували за перерванням, а 15 було за тим, щоб їх продовжити.

Бритійські капіталісти радіють, що знайшли в робітничих лідерах вірних союзників в цілях дальшого висискування робітників. Та це лише до часу, бо економічні обставини ведуть трудові маси на ліво.

Менше консервативних голосів.

Лондон, 28 червня. — В доповідних виборах округу Голборн в Лондоні вийшов пошомо вправді консерватив, але чисто голосів, які віддано на него, є багато менше, як попередній консерват дівав. Попередній мав 11,428, а теперішній дівав лише 6,635 голосів.

Ця висліду цих виборів політичні лідери розраховують, як виборці думають та чого сподіватися в надходячих загальних виборах.

Велика залізнична катастрофа.

Повідомляють з Дарлінгтон, Англія, 28 червня, що там виколісся прогульковий потяг, в якому було около 500 осіб, в наслідок зудару з локомотивом, яка пересуває вагони на стації.

В зударі загинуло 25 осіб, а багато є ранених. Із вбитих 18 були жінками. Багато з ранених знаходяться в тяжкому стані.

Тяжко позбутися Кука.

Після вістей з 29 червня з Лондону робітничі бюрократи (добре платні робітничі урядовці) хотять кочне позбутися А. Дж. Кука, секретаря Бритійської Майнерської Федерації за те, що він розкриває продажність тих панів бюрократів.

Пого зазначено перед генеральною радою трейд-юніонного конгресу, щоб "отрадіати" на яких підставі він атакує її членів, тоді його секретаря, але він замість опраудуватися, сказав їм правду в очі і шийшов з офісу.

Майнерська Федерація вибрала його секретарем на ціле життя. Бюрократи запланували шесме окорженні проти Кука до Бритійської Майнерської Федерації жадаючи, щоб його усунути.

Новий атак на бідних.

В Британії існувала досі установка, яку маво "кур до гардів" (були це описки для адміністрації якоїсь частини бідних). Вони розподіляли фонди на бідних і безробітних, які йшли з місцевого оподаткування. Не великі це були фонди, але всеж таки були. Тепер консервативний уряд зніс цю установку і опіку над бідними поклали місцевій владі (муніципалітам).

Опікуни бідних вклали свій бюджет, оподатковуючи місцевих бізнесменів. Часть давав уряд. Тепер бізнесмени зачали сильно протестувати і хотять, щоб це не вони, а державна каса платила. Розуміється, з загальних податків заплачених працюючою класою.

Хитрі пани всоуди спихають із себе податки на плечі трудового народу.

Вдоволені з пропозиції.

Повідомлено з Лондону 29 червня, що британські політики уважають, що не треба скликувати пропонованої Злученими Державами конференції в справі подрібного обговорення американських мирових пропозицій. В Лондоні думають, що кожна із чотирнацяти націй, які годяться підписати договір, зроблять це без клопоту і підляють документ поштою.

Американські пропозиції наверх виглядають, щоб усунути війну, як средство поладжування міжнародних спорів та непорозумінь, а коли добре приглянуться тим пропозиціям, то це є затуманювання мас і приготування до майбутньої війни.

Мирне поладжування міжнародних спорів можливе лише тоді, як всі держави були б цілком роззброєні, як це пропонували радянські представники на женецькій конференції роззброєння на весні ц. р. Пропонований договір не виключає війни в цілі самооборони, але він і не визнає, яка війна є для самооборони. Наприклад британські капіталісти вічно скаржаться і нарікають, що Радянський Союз не дає їм жити і коли-б вони вивели йому війну, в них це буде теж "війна для самооборони".

З КИТАЮ.

Син Чан Цо-Ліна президентом Маньчжурії.

Телеграми з 25 червня з Мукдену, Маньчжурія, доносять, що син Чан Цо-Ліна Чан Гсуе-Лян проголосив себе президентом Маньчжурії щоб "розширити країну" (читай висискувати). Він обіцяв дати народній праву голосу в правління провінціїю.

Дехто думає, що син Чан Цо-Ліна є ліберальних поглядів і буде кооперувати з націоналістичним урядом в Нанкіні, але на перешкоді стоить йому деякі консервативні елементи Маньчжурії.

З поданого Китаю цензура не пропускає ніяких вістей і це відомо, що робить селянсько-робітничу армію коло Сунгана та в інших місцевостях провінції Квантун і Гунь.

Господарка заграниччя.

ЛОНДОН, 29 червня. — Донесено з Пангаю каже, що канадська націоналістична конференція по фінансовим та економічним справам рішила виконати всі чужоземні зобов'язання великого характеру.

В конференції взяли участь 80 банкірів та індустріальних людей з Канади, а також Г. В. Кеннеді, міністра фінансів Канади. Запроваджено також розширення внутрішню позичку на суму 6 мільонів китайських доларів (около 150 мільонів американських доларів).

На службу капіталістів.

ВАШИНГТОН, 26 червня. — Донесено з достовірного жерела, що представники нанкінського уряду в Злучених Державах ведуть переговори з державним департаментом в справі визнання їх уряду.

Вороже становище нанкінського уряду супроти Радянського Союзу й масове убивство китайських робітників і селян вказують на те, що нанкінський режим пустився на таку внутрішню й закордонну політику, що є шкідком на руку державному департаментові. Нанкінський уряд заступає др. Ву, один з найбільш консервативних членів реакційного Кумінтану.

Америка не забере війська з Китаю.

ВАШИНГТОН, 27 червня. — Секретарь маринарки Вилбер заявив вчора, що уряд Злучених Держав не має наміру відтягати 3,900 моряків, що є тепер на китайській землі, ані воєнних кораблів з китайських вод.

Вони остануть там надаліше "для охорони американських горожан і маєтків", сказав Вилбер.

З ГРЕЦІЇ.

Уважають упадок уряду за скору можливість.

Після донесень з Атен, столиці Греції, з 28 червня міністер фінансів Кафандарас зрештимував, бо ліберальна партія відмовилася поприрати уряд та критикувала гостро фінансові пропозиції пана міністра.

Провідник лібералів Венізелос дуже атакував уряд і дехто думає, що цілий теперішній уряд Греції зрештимує.

Критика опиралась головно на тім, що уряд, створивши грецький банк, розписав публичну продаж шерів того банку та що уряд не поалагоджував добре довгових справ з Францією. На це міністер фінансів заявив, що бере повну відповідальність за роботу уряду і всі фінансові пропозиції, але тоді Венізелос відтягнув своє попертя.

Без голосів ліберальних послів Венізелістів теперішній уряд Греції не встоїть довго.

З МЕКСИКА.

Вбито 22 повстанців.

Офіційна вістка з 22 червня доносить про сутічку між федеральним військом, а бунтівниками-повстанцями в місцевості Лне Пуерта, стейт Гвадалькара. В боротьбі загинуло 10 жовнів і 22 бунтівників. Бунтівники були під проводом бандіта Родольфо Глоза і двох католицьких панів. Мавке плото бунтарсько-бандитської кампанії в Мексико провадять римо-католицькі пані.

Перелет мексиканських летунів.

Двох мексиканських летунів Намецо і Білер перелетіли 21 червня з Вашингтону до Мексико міста. Вони вилетіли з Вашингтону на чотирьох осіб на літаку, який в мексиканським порту Тампико, щоб набрати газоліну.

Є це досить гарне досягнення, бо проєкт між Канадою, а Мексикою є значний і їм приходуло перелетіти понад цілі Злуч. Держави.

З ФРАНЦІЇ.

Одобрюють пропозиції.

Донесено з Парижа 25 червня, що французький уряд прийняв прихильно пропозиції американського міністра закордонних справ Келого, щоб усунути війну, як середник поладжування міжнародних суперечок.

Франція поставила лише деякі вимоги, що певні так звані "життєві" справи для неї, як ось: панування над деякими народами і племенами Африки, не входять під пропонований договір.

Пуанкаре знов горою.

Після газетних повідомлень з Парижа з 29 червня премієр французького кабінету Пуанкаре відніс нову лобиду в парламенті. Внесок соціалістів, щоб на порядок дня взяти їхню програму перепав. Урядовий внесок, щоб брати під наряди дня таку програму, яку міністри вложили, дівав за собою 455 голосів, а внесок соціалістів лише 126 голосів.

Проти урядового внеску голосували лише французькі комуністичні послі, соціалісти та мала часть радикалів.

Одні комуністи вказують, що уряд робить добре лише для ладів капіталістів, а на маси робітництва і селянства накладає шораз то нові податки.

Тепер можна робити.

Діставши більшість за урядовими пропозиціями, французький премієр Пуанкаре сказав, що тепер уряд може йти до роботи, себто до переведення своїх пропозицій в життя. Ця робота миститься в стабілізованню франка коштом нових податків на працююче населення.

З АВСТРІЇ.

Проєс Белі Куна.

ВІДЕНЬ, 27 червня. Тут відбулася вчора розправа проти Белі Куна, угорського комуністичного провідника, обвинуваченого за протидержавну змову.

В час розправи Беля Кун кинув вивоз міжнародному імперіалізму своєю заявою, що він прибув до Відня тому, бо мав незаперечені докази, що капіталістичні держави підготували напад на Радянський Союз. Довкола судового будинку стояла сильна варта.

Підчас цієї розправи Беля Кун тримався дуже упевнено й гостро критикував самих судів та цілу капіталістичну систему. Були часи, що не знали було, хто кого влістиво обвинувачує — австрійський суд Белю Куна, чи Беля Кун капіталістичні уряди, включно з австрійським.

Після переведення розправи Белю Куна засуджено на три місяці в'язниці. З того він вже два місяці відсидів і має сидіти ще тільки один місяць. (Що зробить з Белю Куном по відсидженні в'язниці, дехто цього не знає.)

Секретарю Белі Куна засуджено на один місяць в'язниці. Невми відсидженні карі й виліють до Радянського Союда.

Міністер справедливости подався до димелі.

Австрійський міністер справедливости Франц Дішофер відмовився від Белю Куна угорському фашістському урядові й через те мусів податися до димелі. Радянський міністер мало-по-малу не спричиняє кабінетної кризи, але остаточно справу не залагоджено й поєт

міністра справедливости обняв тимчасово канцлер Зайпелб.

Угорська Компартия закликає врятувати Белю Куна.

Угорська Комуністична Партия видає вивозу до робітників усіх країн, в якій закликає їх зробити все можливе для врятування Белі Куна. Особливо закликає вивоза міжнародній пролетаріат, щоб він не допустив до видачі Белі Куна в руки катів угорського робітництва.

ІЗ ЗЛУЧ. ДЕРЖАВ.

Кандидати на президента.

Республіканська партія в Злучених Державах відповідає менш-більш консервативній партії в Канаді. Вона номінувала кандидатом на президента Злучених Держав Герберта Гувера, дотеперішнього секретаря торговлі та промислу в кабінеті Куліджа.

Проти республіканців стоїть демократична партія, яка відповідає менш-більш ліберальній партії в Канаді. Демократична партія поставила кандидатом на президента дотеперішнього губернатора Нью Йорку Смита.

Смита попирають сильно католицькі багачі, бо він теж католик, а протестанти йдуть більше за Гувером і знають, що в надходячих виборах Гувер побідить.

Для фармерів і робітників обі ці панські партії в Злучених Держав є ворожі, тому Робітничі Партія Америки (Комуністична) поставила свого кандидата на президента в особі робітничого провідника Вільяма З. Фостера, на наступника Бена Гіллова.

Знищення від бурі.

Донесють 26 червня з Чикаго, стейт Вайомінг, що велика буря (торнадо) навістила нафтові поля в Солт-Крік, знищила около 100 "дериків", дві газовні і сиричина смерть двох осіб. Буря захопила площу одну мило широкую.

Вода в Мізурі підноситься.

Через великі зливи вода в ріці Мізурі дуже висока. Перервані в двох місцях греблі і вода заляла поверх 100,000 акрів землі. Засівні знищені. Фармери тікають з живим інвентарем в вищі й безпечніші місця, бо очікують, що вода залитиме дальші площі. З ріжних місцевостей стейту Мізурі надходять до часопісців листи з просьбою о поміч, бо вода забрала все.

Місцині підносяться.

Після повідомлень з 29 червня з Куїпіді, стейт Техасі, мосту ріка Місцині, яка змінулою весні затопила тисячі фармів, знову загрожують виллювом. В наслідок зливних дощів тріснула цементова гребля на Фолієр Ватер ріці і освободила мільон галлонів води і збрінка. Місто Куїпіді без світла. Висвобожена вода розлилася з шумом і шипінням перед собою вода. Було часу остерсися сучасній жителів-фармерів в дальші ріки.

Смерть і знищення.

Велика буря навістила 29-го червня околицю Джансган, стейт Колорадо. Вона залюдила фармерам величезні шкоди в будинках, зерні і деяких скоті та спричинила смерть чотирьох осіб, аї Нешіки, стейт Техасі, смерті двох осіб і також величезні шкоди.

Повітряна буря навістила 21 червня околицю Вікіра, стейт Кентак, спричинивши около пів мільона шкоди в засіках.

ВІСТІ З КАНАДІЙСЬКОГО ЖИТТЯ.

Наради в справі звернення природних багатств.

З Оттави повідомлено, що премієр Кінг скликав провінційо-нальних премієрів на 3. липня до Оттави, щоб обговорити справу звороту західним провінціям природних багатств. Цей день вибрано за порадою премієра Манітоби Бренена, як найвідповідніший. Сподіються, що цим разом провінції відстануть вже землі і діти та мінерали в землі до своєї розпорядливості. Досі тими землями заряджувала домінія і багато з них віддала приватним компаніям в користування.

"Дорогі" гості до нас.

Після повідомлення Товариства Канадійських Фабрикантів, в серпні приїде в Канаду около 30 членів Федерації Бритійського Промислу. Ця федерація, це об'єднання самих найбільших британських капіталістів, яке володіє цілою Бритійською Імперією. Ці пані відвідають самі більші промислові міста: Віннігер, Торонто, Гемілтон, Монреал і Оттава. Ціль їхньої візити невдома, ці можна лише додумуватися.

Вислід доповнюючих виборів.

Консервативний уряд провінції Онтеріо мав в трьох провінційо-нальних виборчих округах доповнюючі вибори при кінці червня. Вісти з 28 червня з Торонто доносили, що всі три округи вибрали консервативних кандидатів посланця. Ліберальні і прогресивні кандидати перепали.

Вибори в Брит. Колумбії.

Ліберальний уряд Бритіш Колумбії розписав при кінці червня вибори до провінційо-нальної легіслатури. Вибори відбудуться 18. липня. У всіх виборчих округах іменовано кандидатів. В деяких округах є по 3 кандидати, в інших по 2. В 2 округах є по 4 кандидати. Іменовано 45 лібералів, 48 консерватів, 9 робітничих, 9 незалежних, 2 незал. лібералів і 3 незал. консерватів.

В самім Ванкувер вибирають 6 послів, а кандидатів є аж 15, в цім лише 2 робітничі.

Кошт провінційо-нальних урядів.

Канада має дев'ять провінцій, з яких кожна має свій окремий уряд. Після домініяльного статистичного бюра з Оттави уряди цих дев'ять провінцій стягнули пересічно з кожного жителя \$16.50 в формі ріжних податків. З цього вони видали пересічно на кожную особу \$16.01. Це пересічно, а після провінцій, то на одну особу було:

Альберта	19.88	20.23
Саскешван	15.61	15.57
Манітоба	17.92	16.15
Онтеріо	17.67	17.50
Квебек	11.88	11.17
Нью Бронсвик	12.40	11.28
Нова Скошвія	12.00	12.09
Острів Едварда	9.65	10.04

Договір Нової Фундландії з Канадою.

Острів Нова Фундландія, який знаходиться на схід від Канади, майже в заліній Сиді-Лаврентіє, це є окрема домінія, трохи більша, як провінція Нова Скошвія. Ця домінія заключила оподі торговельний договір з Канадою, який уніштов в силу 1. липня.

На підставі цього договору Канада має дати Новій Фундландії такі самі митові приві-

леї, як має Велика Британія, а крім цього має дати корабельній компанії, яка утримує корабельне пошукання з Новою Фундландією, грошеву допомогу (субвенцію) в сумі 35 тисяч доларів річно.

Новий договір дає з боку Нової Фундландії ріжні потекші канадійським фабрикантам і вони зможуть суперничити ліпше з американськими фабрикантами, які досі продавали Нової Фундландії більше товарів, як канадійські.

Коли взяти під увагу, що субвенція є з державної каси, отже з податків працюючого населення, так бачимо, чийм коштом уряд Канади помагає канад. фабрикантам здобути ринок збуту в Новій Фундландії.

Осоруужний злочин.

В околиці Іст Енд, Саск., якийсь Вільям Магіл мав вбити 11-літню дівчину Анну Джаф, прибрану дочку фармерів Брукс. Магіл працював на сусідній фармі і діти бачили його, як вишійшов по полудні зі школи, що він говорив з Анною, яка вертала зі школи до дому верхом малим коником.

Коли дівчина не приходила до дому, Брукс пішов спитати других школярів, чи не бачили Анни. Від них довідався, що Магіл говорив з нею. Брукс пішов до школи Магіла і застав його з замкненими дверми. Розбита двері і побачив, що Магіл дуже змішаний та подряпанний на лиці. Магіл запитаний про Анну відповів, що бачив, як вона поїхала з другим чоловіком іменем Патерсон. Він заявив, що їде шукати Патерсона, вискочив на коня і поїхав в напрямі Злучених Держав.

Брукс за 10 мінут знайшов Анну з перерізаним горлом в недалекий стирті соломі і телефоном від сусіда дав знати поліції. Повідомлено доокончених фармерів ловити Магіла і за 6 годин фармери зловили його при стейтській грашці. Його замкнули в Шошавон, Саск.

НЕЩАСТЯ І ВИПАДКИ.

В Кристал Лейк, Саск. пікнік спричинив тяжке покалічення одної Німкни. Вона хотіла помогти своїйому чоловікові винести наладованого пікніковим гоштаром трока на ховакці дорозі, поспонулася і через неї перейшло заднє колесо трока.

В Парадаїзі Гіда, Саск. упав під колесо трактора робітник Алекс Албар. Колесо поторошило йому обі ноги попри кістках. Його завезено до шпиталю в Норт Бейлфорд. Албар — Німець імігрант, який недавно приїхав до Канади.

В Портедж ла Прері загинув робітник Алекс Геріє. На него упав і зламав його сепаратор (мологарка), який залюдовувало з залізничної платформі.

В околиці Оттави, Онт. грім упав двоє людей і залювил кілька будинків підчас громо-виці.

В Сленеве, Алта. фармер Каріє помагав кішми витягати автомобіль з болота. Коні сподознилися і він упав з воза на землю, саме під автомобіль, який перейшов через него убиваючи його на місці.

Товариші фармерів! Відновляйте передплату на "Фармерське Життя".

ПАНАС МИРНИЙ.

Хіба ревуть воли, як ясла повні?

Роман з народного життя на Україні.

(Продовження.)

Як підняли платок, Максима вже не було... Мука застигла в його на лиці! виглядала широко розкритим, скривленим ротом, витріщеними очима...

Гаяля глянула й скрикнула... "Умер! умер!" кричала вона не своїм голосом, вибігаючи в кімнату й кидаючись на ліжко лицем у подушки.

Чіпка зиркнув і затрясся... Він ніколи не бачив такого страшного, холодного погляду. Перед ним вийшла друга смерть, бабина... Там тихо, наче забуваючись, або засипляючи, упокоювалася добра душа. Тут з страшним боєм, муками та прольотами покидала вона землю... Голова в Чіпки закрутилася, ватуманіла. Він закрив на хвилину очі, й опустив бліде лице на груди...

Одна Явдохка видержала. Вона знову прикрила чорним платком Максимову голову; сіпнула Чіпку за рукав і вийшла з ним з хати, боляче стулюючи очі, з котрих туга щеде видавала дві сльозини...

А в Гетманському пані раділи, що по їх сталося. Вибори втердили, а на чіпчину жалобу, через справника післали відповідь.

Ось відкрилася і земська рада. На раду прибули одні пани: селян не поїхали. Одні, як Лоза, через те, щоб не чути такої брідкої лайки та ганьби, яку вони чули від станового на виборах; а другі не поїхали за возовицею. Саме зайнявся цю, бо дощі як затягнуться: то що-дня, та й що-дня... Радили раду одні пани...

Через тиждень чутка про ту раду обігнала цілий повіт. Перш усього розказували, яке велике жалювання подожжили членам в управі; після того жаділися на якийсь чудний налог з землі: в кого її більше, той платить менше, а в кого менше, з того її беруть; далі хвалялися, що шляхи, греблі й містки будуть рівняти, гатити й лагодити "натурою", тоб-то мужицькими руками...

Чіпці тепер не до того. Його закопотали хатні клопоти. Треба було теста поховати, поминати, худобі його порятувати. Чіпка викурився цілий місяць, як муха в окопі: ніколи було дослухатись, що люди говорять.

На Параски в Гетманському ярмарок. Упоравшись коло хазяйства, Чіпка поїхав. Перше заперце зайшов в управу. Як же почув, що така біда з ним, як сто зміїв разом ужалюло його в серце! Не розпитуючи як, що, за віщо, — від злости він не міг слова вимовити. — вийшов неборак з управи, наче вчадів... Голова ходила ходором, кружила, боліла; в висках як то молотком стукає; у очах жовто, чорно; а в ухах ліщало, стогнало, вило... Щоб хоч трохи очуматися, він пішов походити по ярмарку. Ходить поміж возами, попід крамницями, роздивляється, слухає... Тільки й речі, тільки й мови, що про земську раду, про налог!

— Знаєте: питає, всміхаючись, один великоміщанський пнянога другого.
— Знаю, знаю...
— Синоч не уступити батюшці...
— Та кий біс, то не він! То все Шавкун з Кряжовим... От, голови!!

Ото їм, всесловність! Хотіли рівноправності, оце їм порівняли... А то справді, всяка наволоч дере носа в гору... Нехай же тепер знають!...

— Оце самоправа! записавшись, з переляканим видом, стрічає мішкопомісний панок сусіду. — Чули про налог?
— Де-ж не чути? Добре далеко розходиться, а лише ще далі...

— Оце так! — підскочує третій полупанок. — Цього ще не було, щоб без сорому, прилюдно, в вічі казали: хто має на десять рублів, з того бери рубля; а хто тисячу копійку! А тепер, при самовправі, діждали...

— Що? — четвертий каже. — Вони собі повбирались в управу, лущитимуть з нас грошки, та й ні гадки!...

— А нашому братові! — дошукало, до самих печінок доходять... — веде рік перший.

— Та ще як дошукає, — піддержує третій: такими поборами печінки витягнуть!... А з чого, його, скажіть на милість! То було сякі-не-такі, а все таки три своїх робітників, а тепер... біда, та й годі!... А народ так роззедачив, що сказано, хоч сам за плуга берись. Ні за ласку, ні за гроші... Він швидко той день у шинку просидить, ніж піде на роботу до папа...

— Це розбій! це здирство панське!! Чує Чіпка, гукають селяни ціла дробь.
— Як бач?.. не я казав, пристає до старшини підпавший староста. — Не я вгадав, що вони й земське вигадали, щоб себе полатати... Цар людей обдірав, цар волю дав... Хіба-ж як так випустити? Еге-ж!... Коли не роблять, хай же хоч платять!
— То було окуржний з нас шкуру дере, а тепер управа драгима, — бідкаються козаци.

Чіпка все це чує й кожне слово, як гостра колочка, коле його в серце... Він слухає... До нього гори приливає ще людське; тріпотить своє вірне серце; розбурує старі думки... Злом панить, лице його злом світить очі, аж поблід від злоти, аж руки здремтись...

Не дурно вони так усилюювались, мене випхнути... Аж їм оп чого задумалося? Прокляті! Аби їм тепло, аби їм добре... Нехай дурний мужик на всіх робить, за всіх платить; хай одбуває, одбучі... Нікому за його обстунитися. Вони себе знають... своє панське кодо знають... А мужик віл... орі поки не впаде на борозні!... А тоді здері з його шкуру на чоботи... Прокляті! Чорті, а не люди!

Чіпка кричав, розмахував руками, гарича його річ огнем паншла. Кругом його ледали біляшала та біляшала купа людей; до нього слухали мужики; потім хто-небудь увертів і своє слово, віддавав дров до багаття. На той крик нахвищив Дмитренко.

— Що це ви робите? спитав він Чіпки.
— Як що?
— Та де ж? ви людей бунтуєте... земство даєте... уярму... налог...

— Щоб вони не діждали його брати; гукнув Чіпка.
— Чого це ти так розкричався? — перепитав станований річ, роздерившись. Чого ти дивити обнувся?
— То ви їх бунтуєте, аби ви одірвали Чіпка.
— Гайди шити, козаче, щоб а цілим язиком до дому вернулись. Чувст? не забувайся!

Становий пішов далі поміж возами. Чіпка знову прийнявся за управу.

Над вечір вертався він до дому вкупі з Грицьком. Він був сумний, мовчав цілу дорогу. Грицькові, аж моторошно стало, він зачепив його:

- І охота тобі, брате-Чіпко, з ними лаятись?
- Чи можна ж, Грицьку, втерпіти?
- Та плюнь на них... Хай їм з їх управою, з їх земством!
- Мене громада вибрала... Я громаді присягав. Хто старший: громада, чи вони?
- То й на громаду плюнь!
- Чіпка аж позеленів від такого слова, й нічого не відказав.

Приїхали перед вечером до дому, сам на себе не схожий. Гаяля стріла його на порозі, то аж перелякалася.

— Чіпко! що з тобою? ти не здукаєш?
— Ні, здоров... Істи хочу.

Дали йому їсти.

Чіпка сидить насуплений, жовтий, аж зелений; їсть мовчки. Пообідав, як стало сонце сідати. Не підводячись з місця, схилив він на руку голову, оберся об стіл, та так і закамів. Західне зарево освічувало його сумну, як з мармору вироблену постать, один її згорблений вид наганяв журбу тляку... Гаяля глянула на його й нишком стала плакати. Чіпка почув.

— Чого ти, Гаялю?
— Вона мовчала.

Він підійшов до неї, взяв її руками за голову й заглядаючи в вічі, промовив: Скажи мені, Галочко, чого ти?

— Ти мене зовсім забув... відказала вона, охлилуваючи.
— Як забув?
— За тим проклятим земством, ні поговорити ніколи нічого...

— Та такі правда, що воно в мене отут сидить! — показав він на серце.

— Чом же ти його не кинеш, сину? — обізвалась журливо Мотря. — Чи воно тобі не огидло?... На тебе вже дивитись страшно... Який був, а який став!!

Чіпка матері нічого не відказав.

На дворі стемніло. Спускалася ніч на землю; утихомирювала людські клопоти, руки й думки. Полягали спати. Чіпка лежав мовчки, хоч і не спав. Думки цілим роєм окрили його голову. Перелітали вони з самого малку аж до сьогодні; назирнули кожну пригоду життя його, гарячили кров, мутили розум. "Скрізь неправда... скрізь!" шептав він. "Куди не глянь, де не кинь, усюди кривда та й кривда!... Живеш, нудись, тратиш силу, волю, щоб куди заховатись від неї, втекти від неї; плачешся в темряві, падаєш, знову встаєш, знову проступає, знову падаєш... не вхопиш тропи, куди йти; не знаходиш місця, де б прихилитися... Сказано: великий світ, та нема де дітися!... Коли б можна, весь би цей світ виполонив, а виростив новий... Тоді б може й правда настала!"

(Далі буде.)

ПОНЕВОЛЕНІ ГАЛИЧИНІ.

Галичини лани засмучені кохани, Приснилася мені у мареві пожеж... Далекий краю сліз, ти знов рабом ідеш, І дзвонять ланцюги в кривавому тумані...

Я чую стогін твій, я бачу бліді руки, І рани на спині від довгих батогів... Лиш иноди в очах грозою блисне гнів, І знову ти кричиш од розпаку од мукі...

Як тяжко ти ідеш!.. Набралки кровю скроні, Свистить страшний батіг, і ні душі кругом... Навколо тільки ніч, і хмари гайвороння, Віщують і шумлять над схиленим чолом...

Але світає схід, і шуми рік бадьорі, Несуть із далени в лице тобі вітри. Вже місяць розтає, далекі меркнуть зорі, І розкрива зоря багряні прапори...

Зі Сходу лине день, мов крила лебедині, Так радісно шумлять, і чути крик гудків. Все ближче ждана мить, коли впадуть твердині, Й пожежою загуде твій переможний гнів.

Ми віримо, ми ждемо, ми станемо грозою, Ми будемо знову йти на смертний бою спів... зхрестяться штики в останне над тобою, І підведешся ти над трупами катів.

V. Сосюра.

ТАМ, ДЕ БУШУВАЛА ПОВІНЬ.

Громада потерпілих від повені селин і сел Гощів, повіт Домин, перед розподілом допомоги. (Фотографія т. І. Навідавського.)

Зібрані селинці села Попельське, повіт Домин, перед розподілом допомоги. (Фотографія т. І. Навідавського.)

ЧОГО МИ НЕ ЗНАЄМО.

Найновіші наукові дослідження показали, що дитина, це є влязанка інстинктів вкорієних у всіх попередніх генераціях.

Діти розуміють скорше своїх родичів, як родичів своїх дітей. У родичів стоїть на перешкоді їх власне неінтелігентне відношення до своїх дітей.

Пересічна дитина знає в перших трьох місяцях свого життя, хто в хаті є хто і виходувати дитину треба від першого дня її уродження.

Добрі старання про матір і дитину перед уродженням є дуже важке, бо ходить про те, щоб абудувати добре нове ество під оглядом тіла і ума.

Точність в кормленні дитини від першої хвили є дуже важка і хто не вмів її стримувати, хай радше не старатись, щоб були діти, бо в нинішній цивілізації точність є дуже важка і створює фундамент будови цілого характеру.

Родичі повинні навчати дітей при допомозі сугестії (піддавання гадок) а не приказанми. Приказ "не руш того" викликає в умі нормальній дитини рефлекс (відбитку гадок) "порухай це". Для того треба говорити: "я думаю, що то не добре рушити це річ, бо вона є дуже гарна (напр. вода), коле (наприклад ігла), ріже (напр. гострий ніж)".

Приказ завжди викликає нехиті Замість говорити: "ну, та йди врубай дров, Івасю" треба говорити: "Івасю, чи не думаєш ти, що треба-б врубати дров, алу сніщо зробити не для мамі".

Замість говорити: "Ну, впися Марійко" треба говорити, "чи не думаєш, Марійко, що треба тобі вчитися?".

Такий спосіб говорення, це сугестія а не приказ і вона викликає в дитині рефлекс: так, треба вчитися. Цю методу застосовують тепер в радянських школах і мають великі успіхи.

ВОЛЕ (ВОЛО).

По обох сторонах гортанки перед дищицею знаходиться у кожного чоловіка так звана железа щитова або щитівка. Вона має форму підкови зверху, неної кінцями до гори, а звичайно буває так маля, що її на шні під шкірою зовсім не видно. Ця железа може однак розширяться не раз так дуже, що шия хорого вже здалека виглядає згрубіла, широка, гудзювата. Це є воле (гуша). Лікарі не могли довго знати причини такої згрубіння щитівки; справдженно тільки дотепер, що найчастіше проявляється ця старість в гірських сторонах, в таких, де в воді нема "айодни" і що мабуть причиною воля є брак власне "айодни" в воді, а тим самим в людському тілі. В наших горах в краю бувають села, де цілі родини мають воле, — старші велике, малі діти менше, то з одної сторони ший то з обох. Але вони вже так з цю недугою зжилися, що навіть не радяться лікарів. І справді воле по більшій частині є безпечною недугою. Воно є тільки невідгідне, а для жінок негарне, так що вони свій припадок мусять звичайно закривати хусточками. Однак бувають случаи, коли воле своє величчю, або некорисним положенням справне хорому чинило клопоту. Воно лежить по обох боках дищиці, а коли розростається воно може на дищиці лежати з часом значно утиснувши, а навіть цілковито унеможливити видих. Люди, що мають велике воле, засануються, при кожній роботі, а часто і без роботи; їх лице буває значиміше ємше, жалі набравши, а віддих сичаний. Звичайно аж тоді відносять хорі до лікарів за допомогою.

Рідко лічать воле поперхім методом, внутрішніми ліками, а саме Рентгена і вкінці операцією. Оба перші способи помагати в деяких не дуже задушенних случаях. Найкращим до лікарів за допомогою.

Воле лікується за допомогою Рентгена і вкінці операцією. Оба перші способи помагати в деяких не дуже задушенних случаях. Найкращим до лікарів за допомогою.

Воле лікується за допомогою Рентгена і вкінці операцією. Оба перші способи помагати в деяких не дуже задушенних случаях. Найкращим до лікарів за допомогою.

ЧИ ПЧОЛИ МАЮТЬ МОВУ?

В байках всіх народів все згадується, що давно люде розуміли мову птахів, звірат, рости. То були вишкоти люде. Тепершні люде вже глухі на мову тих творін. Наше вухо може розрізнати лише звуки означеної силі, тобто означених джоржів вездішних хвиль. Що є пошеве й понизче тої грації, то для нас укрите, ми того не чуємо. Мабуть ця границя є охороною, бо що було би з нами, коли-б ми чули всі голосні шуми, які є у цьому світі?

А таки не кидас нас бажання. Туга забити тайни світа довола нас. Коли дивитися на рости, на звірата, все нам приходить на думку, що вони виють порозуміватись між собою, що мають свою мову і ділають у спільному порозумінні. Перелюбови насущається цей погляд, коли приглядаємося життю мурашок і пчіл. Іх праця так розумно обдумана, така доцільна, що виглядає нам загадковою. Дуже багато дослідників займаються шим питанням.

Чисельні спроби на цьому полі передовид останніми часами славний німецький зоолог Фріш його дослідів виходить, що пчолодино можуть взаімно порозуміватись. Досіди його дуже цікаві, тому наведемо тут деякі з них.

Фріш поклав горнятку з зацукрованою волю на картку синього паперу, який окружив великою масою паперу сірої барви. Небаром пчоло зачули джорж і піли зацукраної води скільки могли, а потім вертали до вулика. Та за п'ять хвиль були знову тут, знову відлетіли й порім вертали вже правильно, що п'ять хвиль. Фріш зараз за першим разом назначив пчолі фарбою, тому міг визнати бачити, що вертали ті самі пчоло. Це діалося правильно кляка діві. Тепер Фріш забрав горнятку з цукровою волю і всі папери, а поклав на столі інші папери всіх відтінків: від білого до майже чорного. По середині поставив "картку синього паперу, а на дей папір поклав порожне горнячко. Пчоло прилетіли точно і збралася на синьому папері й пильно розсадижували, що є в горнятку.

Отже безсумнівно розпізнали синю барву, що доказує їх добру пам'ять. Так само показали, коли були інші відтінки: помаранчева, жовта, зелена, фіолетова й багряна (пурпурова), зате не могли відрізнити ярко-червоної барви від темносірої або чорної. Але і в природі (за витімком маю, який пчоло не може нічого дати) є дуже мало ярко-червоних швітів, отже пчоло не має що до цього поля досвіді. Та не забуваймо, що пчоло запричмчують швіти не зором, лише передовидом високорозвиненим нюхом.

Тепер же вийде питання: яким способом пчоло, що надобали добре джерело меду, дали про це знати своїм товаришкам, іншим пчолом? Бо що вони роблять так, це певне. Нераз кожний з нас бачив, що коли перша оса сіла на наше тістичко з сливокми — небаром злетілася ціла маса ос і збиралася до тістичка. Фріш ствердив також, що як лише одна одинок пчоло нашла дорогу до того горнятка з зацукрованою волю, що часом треба до цілих днів, прилетіло потім по кільканадцять пчіл а навіть і по сто. А що легко було пізнати, що всі ті пчоло належали до одного вулика, тим самим було доказано, що вони якомусь мусять порозуміватись.

Тепер дослідник приглядався улкові, якого пчоло позначували фарбою, щоб їх розпізнати. Коли одіна пчоло вернула до вулика після того, як насалася на пробному горнятку або цукрової води, передавала зараз мід товаришці, при чому начинявся дивний танець. Пчоло танцювала, туцюючи доккола, оберталася й перекидалася на другий бік. Повторяла це яких двадцять разів. Нараз переставала танцювати й відлітала скоро до джерела меду чи цукру, щоб до горнятка. Під час танцю пчоло штовхала свої товаришки, вони зараз свихлюювались дуже, торкаючись задньої частини тіла танцюючої пчоло і собі зачиняючи танцювати, наступуючи доклатно кожний рух товаришки. Але час до часу денка з них вивирається і відлітає. І не триває довго, а ці нові пчоло знаходяться на пробному горнятку та сеуть мід чи цукровану волю.

Цю осну спробу треба згадати. Фріш усталив багато зацукраної воли, яку пчоло пильно геть випили. Природник все дошав. Та якийсь забрав горня, а змієць горнятка поставив грубу бібузу, випушнену цукровою волю. Отже бібуза ця мала також приманочний запах, але дала мало користку. Пчоло прилетіли, як і досі, пробували пробувати бібузу, але потім перестали. Хоч бібуза все ще мала запах цукру, нові пчоло не прилітали. Розв'язка цієї загадки основується в тому, що розчаровані тепер пчоло, як вернули до вулика, не танцювали, отже не побужували, не докохували також своїх товаришків, які би йшли шукати багатого джерела меду.

З повніших досвідів бачимо, що пчоло дійсно мають мову та що не треба бути аж тої злобною з казою, щоб їх розуміти.

Всяке домашнє птацтво хоче солі і тому треба солити воду, яку воно пє, бо це потрібне для доброго здоров'я.

ВИНИЩУЙТЕ МЕТЕЛІКІВ.

Поставте цебер води на горі. В цебер дайте дві негли сторчок. На них поставте зацвечену ліхтарню паніч. Нічі метелики, приваблені світлом, прилетять до ліхтарні і впадуть в воду. Ці метелики зносять яєчка в землі, з яких вивираються червки (катворські т. д.), що винищують вашу працю.

3 області господарства і науки.

ПУЛ ГРУБШОГО ЗЕРНА.

Пшениця є головною підпоурою канадійського фермера в преріях, але продукція вівса, ячменю, жита і т. д. займає теж важливе місце в рільничстві на преріях.

Ці роди збіжжя служать головно, як пожива для домашніх звірят, для пивоварства та на "порич". Але продукція є більша, як попиту на таке зерно в Канаді, про те надлишки ввозять з Канади в другі країни. Ця надлишка вносить около 100 мільонів бушлів річно.

Надлишка кожного продукту встановлює ціну на щільний продукт, бо скільки дають за цю надлишку на збіжжєвних ринках за бушель, за стільки фермери продають все. Тому то й позасновано пулеві товариства продажі грубого зерна (корз грейн пул).

Хоч ці організації є окремі організації, але вони є ведені тими самими особами, що пшеничні пули, та користуються тими самими елементарними і це власне є причиною дуже низького кошту продажі грубого зерна.

Звісна-ж річ, що той самий персонал, який продає і оброблює кілька сот мільонів бушлів пшениці, може легко продавати і оброблювати сто мільонів бушлів грубого зерна в додатку — так само, як рільничка машинерія, яка обслуговує секцію землі може обслужити ще й п'ятий "кводер".

Рівночасно препродаж і обробку 100 мільонів бушлів грубого зерна обнизить також кошт перепродажі пшениці, отже є подвійна користь: дешевий кошт продажі грубого зерна і обнизений кошт продажі пшениці, а в наслідок цього більша ціна на всю хлібне зерно!

Властиво ріжниця між пшеничним пулом, а пулом грубого зерна є лише та, що для грубого зерна треба окремого контракту.

Члени пулу грубого зерна мусять бути в першу чергу членами пшеничного пулу і хоч члени пшеничного пулу не є змушені бути членами пулу грубого зерна, всі вони повинні самі добровільно бути членами задля свого власного інтересу, це є для обнизення ко-

штув продажі всього хлібного зерна.

Коли член више перше грубо зерно до пулу для продажі, шойно тоді пулеві уряд обтягне вкладку одного долара, яка йде на організаційні кошти.

Рахунки грубого зерна є тримані щітком окремо від рахунків пшениці так, що це є два окремі пули з виімком, що одна і та сама організація ними орудує.

В Саскечевані зроблено старання, щоб грубо зерно мож перевозити з одної часті провінції, де такого зерна є багато, в другу, де його може бути за мало для домашньої потреби.

Буде добре обговорити, що продажі грубого зерна відбувається таким самим способом і на такій самій засаді, як продажі пшениці. Пулеві заряд продає тоді, стільки бушлів і по якій ціні, коли, скільки і по якій ціні вважає за найкорисніше для членства. Заряд платить певну початкову ціну, дає тимчасові доплати і кінцеву доплату. Це становить пересічну найліпшу ціну за щільний рік за кожний грейд окремо.

Значить впорядкована, майже науково вирахована продаж і всь, що є потрібне, є велика скількість бушлів збіжжя в контролі пулевого товариства. Іншими словами кожний фермер, який продає лишки (надлишки) грубого зерна, він повинен бути членом пшеничного пулу, хоч він і не має пшениці, бо через це має право бути членом пулу грубого зерна і бути певним, що дістане за него найліпшу пересічну ціну, продаючи через пул.

Де такий член має нагоду продати на місці грубо зерно, він дістане від пулевого заряду дозволення, скоро щільні напише по ньому. Ходить про те, щоб пул знав, де фермер продає, бо це все має своє значіння і вплив на ціну не лише самого грубого зерна, але й пшениці!

Над ним повинен подумати кожний фермер і рішитися, чи ризикувати одинцем, чи виграти колективно — спільно з другими.

ЧОЛОВІК ПОЗА ОРГАНІЗАЦІЄЮ.

Доки пулеве товариство не збадує від кожного фермера в зах. преріях контрактну на пшеницю і грубо зерно, доти буде два роди осіб, над якими пулеве товариство матиме стало роботу! Є де люди, які є в середині, в пулевій товаристві — і люди, які є поза пулом, отже нечлени, які ще не підписали контракт, хоч вони теж продають.

"Людина зробить аж тоді дійсний поступ, коли вона пересвідчиться, на скільки її власне часті є звязане з цастям других людей!" — сказав президент пулу Мек Фейл на міжнародній конференції в Ріджайні і власне в цій напримі, пулеве товариство виступило перед залученою аудиторією як сама продажі пулевої пшениці. Людині, які не розуміють цінного руху, вигидає незрозумілим, як може група фермерів виступити на світовій збіжжєвній ринку і суперничати з тими, що мають довготривалу практику в приватній збіжжєвній торгівлі. Людині в середині пулу є землі, що саму продає збіжжя може обслужити так пул, що, як проща, мож встановити пулеві організації.

Пулеві члени є лише на стільки проблемою для пулу, на скільки він не повинен не поновити значіння і досягнень спільної організації. Має число членів є світовим попитом відбавляють членства супроти спільної організації та її діяльності, і про всіх членів пулу можна

сказати вже, що вони поняли проблему маркетования збіжжя хоч на стільки, що розуміють організаційне значіння себе самих як одиниць у відношенні до кооперативного діланія других фермерів або у відношенні до організованих приватних торговців.

Але з непулевими фермерами це трохи інакше. Не робить ріжницю, чи він сторонить від пулу з самолюбних причин, чи він вбив собі в голову, що він "за розумний", щоб бути в пулах, але закінчення є, що наскільки такі фермери не всілякі попити значіння пулевого руху, вони є "гальмою на колесі поступу". Не треба пулевим членам критикувати знайдено пулеві члени, які не виступили гідними на пулевій ринку, як пулеві члени, головна коли вважити на увагу, що пулеві способі продажі є майже револуційний, шесте понові і відмінний і що відстає консервативно думуючі годони не охочо приймають нову думку, як заступники до шкідливих євентів.

Є дуже сумнішним, чи середства менше-більше примусового характеру, маючі на таку відстає людей треба в мити переконувати, чи вони робити певні кроки остаточно пулеві товариством, бо шкідливо, хоч несправедливо, спільно товариствам по шкідливо-застарілому.

мером має таке саме значіння на світовій ринку, яке має бушель випродукований пулевім членом і що кожний непулевій бушель є проти пулевого бушля збіжжя. Не можна сказати, що інтереси пулевого і непулевого фермера є відмінні. Відміна є лише в поглядах (не пулевого фермера).

Як погодити цю ріжницю в поглядах? Вачимо що цього не погодити компромісом, бо пулевій спосіб не може йти на компроміс. Одиноке, що остаче зробити, є переконати непулевій фермерів, що для них ліпше бути членами пулу. Погрозою ви їх не переконаете, а скорше обидите, тому пулеві фермери можуть лише апелювати і просити та переконувати непулевій вписатися в пулеве товариство.

Пулеві фермери роблять це через пулевій заряд, який влаштовує зараз кампанію за підписами контрактів.

Непулевім фермерам треба давати охитно всякі інформації і поучення, бо кожна людина, заки вступити в якусь організацію, хоч і повинна знати, має право знати, що це за організація, яке це товариство. Треба дати добру нагоду кожному непулевому фермерові пристати до пулевої організації, яку будується для добра суспільства і на те, щоб він сам скористав і ціла громада.

ДВА ДОКАЗИ.

Саскечеванське пулеве товариство дістало такого листа від одного свого члена, який зараз виїхав до Б. К., але фермеру дає в Саскечевані. "Може бути, що я оптиміст, але мені здається, що коли я одержу всі доплати за збіжжя з 1927 р., я матиму около 35000 більше грошей будучи членом пулу, як я був би мав продаючи в старій спосіб, що існував до 1924 р. А це на фермера на двох фармах (1/2 секції) є шось, над чим варто застановитись. Я широ привітаю цей день, коли продуценти яєць в Б. К. вичищать мох із своїх очей і зорганізують пул". Це один доказ користі з кооперативної пулевої продажі.

Другий доказ дав фермер з околиці Кілалей, Саск. Він мав рахунки за 4 останні роки, з яких доказав, що втратив около \$1,500 через те, що не був пулевім членом. Він став тепер таким гарячим прихильником пулу, що перед дістрівкою пулевою конференцією 16 червня в Лемберг, Саск. він зловив 46 нових контрактів до пулу і заявив, що не спічне, доки не дістане 100 нових членів.

ВИНИЩУЙМО МУХИ.

Домова муха-плюгавка, це найпоганіше звіря на світі, бо вона їсть з таким самим смаком і апетитом всяку осоружливу погану гниль, з якими їсть мід, цукор, молоко і т. д. І в тім ачає її небезпека, бо вона, сідаючи на погні, пабирає з ріжких малесеньких, голім оком невидних заразків, а олієля, сідаючи на людську поживу, наносить на неї тих небезпечних бактерій і таким чином спричинює, головною в малих дітей, ріжкі небезпечні слабости.

Довгого існує певного думання, що найбільше бути: смерть муш-плюгавки!

На двері і вікна треба закладати сітки, а в кімнатах треба їх тріпати та вибивати кушем шкряби або робити пробитого до шкряби. Окрім цього треба вигривати і вмивати недирні від всякого сміття, бо домашня муха там множить. В кімнаті це тримати поміж диванів і підставок, бо муха там найчастіше сідає і шкідливо поїдає їжу, що на неї поставили. Крім цього треба вичищати всі місця, де мухи вилізати.

Тому що муха неслухняна, вона страшно полюбляє бути в одній муш на весні може бути до 40 мільонів в осени, якщо всі мешка втримують з кожно-то слухаючого пошкоди.

МЕХАНІЗАЦІЯ ФАРМІВ.

Жнемо в часах, де продукція поживи одинцем і примітивним способом стає неоплацна. Поплачуєш лише продукція гуртом і при допомі механічних засобів.

Коли МекКормік придумав першу машинну живарку, до якої офіса придумано взаєзак "байндер", вона зробила революцію в рошенні хлібного зерна. Фермер, який косив рукою і жав серпом, не міг зрівнятися з фермером, який вживав байндера, лише мусів брати й собі байндер, або йти з фарми.

Люди думали, що байндер, це вже вершок машини до збірки хліба з поля. Але це помилкове думання. Люди хотять, щоб за як найменшою витратою праці зробити як найбільше. Тому придумано машину, яку звать "комбайн" — це живарко-молотарка, що жне і відразу молотить. Але ця машина працює добре лише при довірлі збіжжю. Однак не завжди і не всюди є безпечно чекати з збіжжєм, аж воно дозріє так, щоб можна його відразу молотити.

Тому придумано іншу машину, яка лише зжинає колосся, зсипує його в кіш, та опісля висипує на копицю, щоб сомо дозрівало. Знаємо також, що до самого байндера придумано ще "стукера" себто прилад, який сторчує купку снопів.

Існує вже і машина, яка забірає купки і автоматично ладує їх в драбини та зсипує на копицю, або відвозить до молотарки, усуваючи потребу викидати снопи руками на віз, та з воза на "фідер" при молотарці. Є це трактор типу Гарт-Пар, а над ним є припасованний "лодер", який забірає купки і скидає в драбини (рейки), в які вміщається від 700 до 1000 снопів.

Один такий трактор з лодером вимагає лише одного чоловіка, а до "фідовання" молотарки вистарчає два чоловіки, щоб прикладати до селф-фідера привезені снопи. Четвертий чоловік наглядає за молотаркою. В цей спосіб ця нова машина обходжує від 40 до 60 долярів кожного дня молочення, бо вже не треба так багато запрягів, возів і фірманів. Фермер і три сини, або фермер і три наймити, можуть при допомі цієї машини, поставивши молотарку коло шпіхлера, самі вимолотити без допомі других людей.

Вачимо отже, що механізація заводиться шораз більше на модерній фармі і що чоловік одиниць з малою фармою остає позаду, коли, наприклад, гурток — як от товариство кооперативного фармування — може набути таку модерну машинерію і оперувати великими фармами, на тисячі акрів. Машинна тим-поплатна, чим більше акрів обслуговує.

Іншими словами кошт механізованої фармерської продукції обнизюється із зростом числа акрів засівної площі, яку дає машинерія має обслуговувати.

Ще іншими словами, інші не доплачується вже малому фармереві продукувати одиниць такий продукт, лише треба об'єднуватися в кооперативні гуртки і спільними силами братися до механізованої (машинної) продукції, об'єднаним в один комитет не лише робити суди і канігал, але й засівну площу, як це ми ось чуємо, діється зараз на велику скало в Радиськім Союзі.

Правда, ми фермери України, переживаємо таку самопоштовх і окремнішність, що навіть турбота оорібка землі, годівля худоби і т. д. приходить дуже важко, але ми мусимо поновити примушуватися до гуртовного діланія, бо шакне лишмоюч поладу і відемо в наїм до других, які ввійдуть до модерної господарки. А чи-ж ми гурти не будемо? Чи немає в нас так оцей, рук, ніж, голон на ярку, як в них?

Звісна річ, що не треба "випускати" кожного діла, не підготовивши себе відповідно, а

найліпше підготовлення, це є підготовлення в мозку вперед Мозок підготовляється думаннями і обговорюванням таких справ. Для того замість плести нісенітничі, з яких нікому ніякої користі, ліпше обговорювати оцей машинний поступ в рільничстві, оцю машиннову продукцію.

Головно молодше покоління повинно братися за це діло, а старші повинні їх заохочувати, а не перешкаджати.

В нас бувало, що сусіди купили спільно молотарку тай не обговорили справи наперед, а опісля по судах та адвокатах тягалися. А це цілком непотрібне, бо-ж можна згорі обговорити всі подробиці, як маєть орудувати машиною, хто за що відвічає, в якій порядку відбувається молочення, по якій ціні і які робітники, запряги і т. д. Це все списати на папір і всі, що годяться хай підписуть.

Такий статут-агримент повинен включати точку, що гурток руководитиметься справедливо і вирозумілістю і що більшість рішає голосами, як поступити в кожнім спірнім випадку.

Одною з найчастіших причин незгоди при такій кооперативній спільноті чи товаристві до молочення є факт, що кожний член хоче, щоб вперед в него молотити, а що жнива припадають нараз, так у всіх майже збіжжя дозріває в один і той самий час!

Здорово думуюча людина знає, що в кожного нараз машина не може працювати, але мусить в когось зачати, а в когось другого скінчити. Один мусить бути перший, а один останній. Коли ви заздалегідь зазначили, від кого кожного року починаєте, а на кімкінчите, ви не повинні мати клопоту.

Може зайти таке, що в того, в кого машина має зачиняти, збіжжя ще не готове, не сухе і не відповідає до молочення, а скажимо, що ви гуртом купили таку модерну живарко-молотарку, отже ви повинні рішити голосуванням, до кого йти зачиняти. Скажимо, що ви зачали аж в четвертого фермера, а опісля вам ніяково вертати кілька миль до першого, бо в п'ятого всьо готове, в шестого і т. д. Ну, і після умови він повинен був бути перший. Товариство повинно мати згорі таке застереження, що воно відповідає за шкоду в такім разі пропорційно до скількості бушлів. Скажимо, що в Івана, Стефана, Петра і Дмитра, Кирила та Данила вимолочено за доброї погоди, а в Василя, в якого після контракту мали вранити, мороз або град ушкодив. Тоді Василь поносить лише около одну сему часть шкоди, а шість семих повинно покрити товариство-спілька.

Скажимо, що мороз обнизив Василеві грейд на пшениці з 2-го на 4-ий і спричинив йому 10-о на бушевій шкоди. Отже товариство повинно розрадувати цю шкоду на всі бушевій площині включно Василеві та врахувати, скільки це впаде на бушель і офіса відігнати скільки принаде Василеві, а решта кожний від своїх бушлів скільки заплаати Василеві, скільки враховано від кожної пайки.

Тоді Василь певний, що не потерпить з цієї пайки шкідливості. Ввагає, після треба руководити широзумішним, а не гуртовним.

Тоді і серед бідних фермерів України зачати понові повстання кооперативні гуртки до оорібки землі при допомі механічної сили. І шойно годі і вони будуть мати менші кошти продукції. Ввагає, не тільки, як люди хотять. Давного треба шире вчити людей хотіти, а це діється, як вже було сказано, через обговорювання.

Фармування мусить індустріялізуватися, бо шакне йому тріпати загинь.

ВІДВІДАЙТЕ ПУЛЕВЕ ШАТРО

Саскечеванський пшеничний пул буде зарекомендований цього року на всіх виставах класи "А" і "Б" в Саскечевані. Буде він мати своє окреме шатро з цікавими виставовими оказями пшениці з ріжких країн, разом з пробним результатом мелення і печення з таких відмін пшениці, які є найбільш призначені за передові в західній Канаді. Кваліфіковані пулеві представники будуть в виставовім шатрі, щоб давати пояснення що до грейдования, елементарів, пулевої програми та інших справ важних для пулевого товариства. Прийдіть і відвідайте пулеве шатро. Приведіть своїх приятелів. Йдіть на вистави, які відбудуться в таких місцевостях:

- Естеван — липня 2—4.
- Вейборн — липня 5—7.
- Йорктон — липня 16—18.
- Мелфорт — липня 19—21.
- Саскатун — липня 23—28.

- Ріджайна — лип. 30—4. серп.
- Лойдminster — серпня 6—8.
- Н. Беллфорд — серп. 9—11.
- Принс Алберт — серп. 13—16.
- Асінбоя — серпня 18—21.

SASKATCHEWAN CO-OPERATIVE WHEAT PRODUCERS LTD.
Head Office — Regina, Sask.

УЛІПШЕННЯ КУРЕЙ.

Саскечеванське кооперативне Товариство Продуцентів дробу (полтрі пул) робить рішучі старання уліпшити якість яєць, які т-во цього року продає, головню літкою.

Якість яєць, по тутешньому "кволіті" залежить від багатьох чинників, але когут є найголовнішим. Яйця від стада курей, серед яких є когути, мають в собі зародкові клітини. Яйця від курей, серед яких нема когутів, не мають тих зародкових клітин.

Яйця з зародковими клітинами підчас теплої температури псуються. Зародок зачинається "взятися" і перетворюється в найголовнішим. Яйця від стада курей, серед яких нема когутів, не мають тих зародкових клітин. Яйця з зародковими клітинами підчас теплої температури псуються. Зародок зачинається "взятися" і перетворюється в найголовнішим. Яйця від стада курей, серед яких нема когутів, не мають тих зародкових клітин.

Натомість на яйцях від тапких курей, серед яких нема когута, може і квочка посидіти пару днів, їм нічого не станеться і вони ще добрі на поживу та якщо вони чисті зверху і великі, вони грейдуються ч. 1. або навіть "екстра".

Коли квочка посидить день два на яйцях в яких є зародкові клітини когута, в яйці наступає зміна. Ви цієї зміни не бачите ані на зверх яйця ще цього фермер, який продає яйця, живі чи данні до світла (кендліг) цю зміну бачать і грейдують такі яйця вище.

Для того треба винищити когути вже в червні. Вони біль-

ше не потрібні, а лише вадармо зїдають поживу. Вибрати одного двох найліпших на розплід, якщо це расові когути, і заперти їх в окрему клітку, чи окрему перегороду в курник, аж до кінця вересня. Всі інші заперти окремо, вгодувати добре і продати, або самому спотребувати, але ніяким чином не тримати їх разом з курми, бо тоді не дістанете першокласних яєць.

Розумні годівці курей випродують своїх когутів, а в березні купують чужих расових, як можливо, інспектованими і узанних департаментом рільничства, що вони здорові та походять від матерей, за якими є рекорд несучости. Тоді парують їх з найліпше несучими курами і шойно такі яйця насаджують на весні для розплоду цїпяти.

Поступаючи в цей спосіб уліпщується ціле стадо курей, підноситься якість яєць і виручається ліпшу ціну як за яйця, так за кури і когути.

Тримаючи своїх когутів через більше як два роки, кури зводяться, а це непоплатно.

Пулеві товариства домового птацтва помагають своїм членам роздобути добрих расових курей, качок, гусок, индиків і т. д. Для того кожний фермер, який продає яйця, живі чи різані кури, повинен бути членом і продавати через пул дробу та при його допомі уліпшувати домове птацтво як тако-к виручати ліпші ціни.

ВИНИЩУЙМО КОМАРІВ.

Комарів можна винищити спільними силами вся громада раз хай позливає озеру, мочарі і всю сточую воду нафтою або оливою. Комарі множаться в стоячій воді. Самичка зносить до води яєчка. Сонце їх вигриває в червчакі, які живуть в воді ростилини відпадками. Їх мільони по болотах і мочарах та озерах. Але що ті червчакі живуть в воді, а що хвильні мусять виставляти тощій кінець свого тіла на поверхню води, розлагаю по воді нафта заліває цілювачку, якою вони дихають і їм приходить смерть за пару хвилин.

Неодна корова дала б два рази стільки молока і сметани, якби могла довше пастись травою, але комарі не дають їй цього дар має отже ширше вважати за рік далеко більша, як кошт нафти чи будької дешевої оливи.

Добре є намочити таха в нафті або оливі, завинувти в него камінь і кинути в озеро, в яке не хочете йти зливати і хвильчати. В більше озеро кидати більше таких тахів.

Худою ліпшим домовим звиртам така вода абсолютно не шкодить.

Знавши треба повторити цю дію невід, бо одні комарі лізуть з осінних яєчок, а другі з червчаків.

Ліпше самичка несаєсь в гіді і сее кров, бо без крові вода не може мати яєчок. Самички несуть соки трави, дерев і т. д.

Окрім цього треба старатися посукувати сточую воду на фармах, щоб комарі не мали

де розмножуватися.

При добрій волі сусідів і завзятій всіх мож комарів винищити цілковито, а кошти цього звернуться за один рік в збільшення продукції набуток.

Ану, подумайте над ширше возьміться спільно до винищення цієї крилатої лави!

ДЕ ПТИ ІСТН.

Коли живе в Бінніері чи буває тут перелом, то заїть до Sunrise Restaurant під числом 697 Main St. Страні готують на старокраїнній і тутешній спосіб.

Власники: П. П. Оробоко і М. Ю. Гавришешин.

ГРОШІ ДО КРАЮ В ДОЛАРАХ.

Перша і одинока українська фірма в Канаді, що посилає гроші до всіх частей світа, до найменшої пошти в старім краю в Україні, Росії, Польщі, Німеччині і других, та виплачує на місці американськими доларами.

Можливо або телеграфічно, або поштою оплатити! Точка і скоро обслуға!

Тисячі доларів виланих через нашу фірму одержано без найменших труднощів.

Продемо шифкарти на найкращі корабельні лінії. Коли хочете їхати до краю, або спровадити до Канади знакомих, пишть до нас. Всякі походи безплатно.

Закодьте особисто, або пишть на адресу:

Ukrainian Bazaar & Book Store
806 Main St. Phone 57 800
Winnipeg, Man.

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

ОТВЕРТЕ ПИТАННЯ.

Янів, Ман.

Шановні Товариші Читачі!
Читаю я, пристрасно читаю, кожне число нашого "Фармерського Життя" і стара моя "душа" радіє, що вже й між фармерами України є люди, які знають, що вони кляса працюючих в протилежності до кляси науколюбів.

Перед 80 р. були ми ще панцизяками, а тепер, в третім поколінні, ми зробили поступ, що вже мріємо про владу працюючих так, як он в Радянському Союзі. Тут з нами не кричуть, що ми стремимо до встановлення владу працюючих, владу робітничих і селянських рад, отже до радянської системи. В Європі селянин, а тут фармер, отже до заведення робітничо-фармерської владі.

На чім ми опираємося, коли кажемо, що вся влада повинна бути в руках працюючої кляси? Опираємося на правду!

Правдою є, що працююча кляса все створює. Все, без чого життя було-б неможливо. Працююча кляса створює поживу, одягу і помешкання, або житло. Це ясне! Це свята правда!

По простому говоримо, що фармер годує світ, а фабричний робітник будує світ. Це два брати праці і оба робітники. Один робить на різні коло поживи і деяких сировин, тому зведе його *робітником рільні*, а другий робить в промислі і тому зведе його *промисловим* або *фабричним*, або по вченому *індустріальним робітником*.

(Час вже, щоб і ми, прості люди, впилися наукових снів і тому запам'ятаймо собі що назовемо *індустріальний робітник*.)
Маємо отже *рільного робітника* (фармера) і *індустріального робітника*, які, говоримо, створюють все, що до життя потрібне.

Питання тепер є, чи це вже ціла працююча кляса? Чи другі групи людей нічого не роблять корисного?

В нашій літературі говориться, що ми уважаємо чужою працюючої кляси кожного, хто сповняє *корисну для загальної роботи або услуги*. Отже, наприклад, учитель народних шкіл, професори вищих наукових заведень, інженери, рісників, хеміки, агрономи і т. д. Як же з ними? Де вони належать?

Вони є *умовні робітники*, які в пінішій цивілізації є необхідні. Вони сповняють теж корисну службу. Але під панською владою вони сповняють її не так, як пани їх казали, а під робітничо-фармерською владою вони сповняють її так, як робітничо-фармерська влада скаже. Для них, якщо вони чесні люди, не робить різниці, під якою владою працюють, щоб лише ця влада забезпечила їх матеріально.

Ми бачимо, що в Радянському Союзі а вже цілий ряд таких індустріальних робітників або інтелектуалів, які з повнотою працюють для науки — себ-то для висування нових наукових вартостей та правд і примієння їх до продукції, до встановлення нового, кращого життя!

Значить, ми вже одірали собі і ясно окреслили цілі, до яких ми, як працююча кляса, стремимо. Ми поіснили собі, хто є працююча кляса, а тепер ще одне питання: Чому ми говоримо про буржуазію і хто є буржуазія?

Я розумію по простому, що хлонься, що буржуазією є кожна, хто не є робітником рільні або фабричним і має міцніші панський погляд на світ. Це в нас є ті "інтелектуали", про які ми пініш говорили, що ми їх уважаємо чужою працюючої кляси, вони жерва, а дуже жалкими жертвами, мають таку міцнішану панську поведінку. Вони є в більшості випадків по стороні працюючої кляси, а ти ми приєднуємо до неї тільки в тих випадках, коли за гроші перекупляють її.

Самі бачили, чому, в нас "інтелектуали" або, як ми ка-

жемо "інтелектуали", нічого не вдіяла-б. Будучи на службі у багатих паних, вони не могли інтелектуально стояти суспільно вільно, як фармер або індустріальний робітник. В свої ліпша пожива, одяг, мешкання, ліпша обстановка в хаті та більші вигоди життя і коротші години праці. Отже більше розривки. (Це говориться так, беручи на загал, бо є інтелектуали, які теж журяться прожитком, це менше чорнороба.)

При пінішньому розвитку промисловості ці *інтелектуальні робітники* — це інтелектуалі — є необхідні. Вони будуть необхідні і при робітничо-фармерській владі. Ба, але вони є так виховані в теперішніх школах і так успібно служили в багатих, що вони в протидію чорноробів, хоч в душі не одні з них признає, що чорноробів є найбільше на світі і по справедливості влада повинна бути в їхніх руках! Тому ці пани інтелектуали, або, як їх звичайно зведе *дрібна буржуазія* і *середня буржуазія* в відріженню до справжніх великих буржуїв, які є власниками всіх засобів продукції (землі, лісів, майнів, фабрик, банків, залізниць і т. д.) — тому вони саботажують владу чорноробів і стараються всіма силами, щоб цю владу мати в своїх руках та щоб чорнороби тоді на них робили.

В цілі цілі ті дрібні і середні буржуї і буржуїчки організуються в різні соціалістично-реформістичні партії, як соціалісти, соціал-демократи, соціал-революціонери, соціал-радикали, націонал-соціалісти і т. д. Але в них, як можна бачити з їхнього поведіння, крім соціалістичних клячів на папері, ніякого практичного соціалізму нема. Вони не голосять усунути теперішнього двокласового експлуататора суспільства, вони не бажають усунути капіталістичного несправедливого способу продукції, в якому є викинек, але вони голосять "співробітництво" — себ-то вченому співробітництву працюючих з пануючою і вмовляють в парії праці, що можна добитися політичних торгашів, переговорами, реформами.

Але історія є проти них. Вони говорять, що досі не було політики без боротьби, що спеціальні невеличкого ладу, але сили панцизячого ладу, виборили собі працюючі повстаннями проти вибачення, боротьбою, війною!

Якщо нема надії на цих інтелектуальних робітників, що вони пінуть робітничо-фармерську систему владі, то перед нами є отверте питання, що робити, щоб їх приєднати на свою сторону? Або чим їх задовольнити?

Я вже старший чоловік і не годен тяжко працювати на фармі, отже є в мене часу додумати. Тому я придумав так:

Ми повинні створити такі господарські умовини, щоб в нас були місця на інтелектуальних робітників — отже кооперативні товариства в першій мірі. Тих інтелектуальних робітників є дуже багато вже і до року їх більше, а мість для них менше, бо великі капіталістичні заводять централізацію капіталу — це перше було 30 банківських компаній в Канаді, тепер є 9 — отже вони ради поліції надають службу нам, а ми поставимо їх свої вимози, це є поширати змагання працюючих.

Окрім цього, щоб не бути тільки бонусом заласаним від тих інтелектуальних сил, ми повинні виходити між собою свої власні інтелектуальні сили.

Тому я думаю і тілом за цим, щоб в пініш організації зорганізувати кооперативні Вищі Окремі Курси, на якому курсі ми треба мати не лише політичну грамоту, але і самі рушії і асистентів — отже величезна корисна служба в величезній державно-промисловій установі, величезна рахункова і прикладна наука на державній основі до практичного життя. Також, що це по якимось чином називається "ліпша вимоза оф-сая"?)

Нема найменшого сумніву, що йде до перемін суспільного ладу на цілім світі. Це вже не є "утопія" ні "сон", що поветане Всесвітній Союз Радянських Республік, бо коли добре приглянутися, в кожній країні, в якій є ще пансько-капіталістична влада, умовини життя стають гірші. Продукція більшає, а більше голодних. Майна більше, а всі задвожується. Вкінці прийде вершок того велью і нарід праці скаже своє останнє слово. Спосіб ведення пінішньої суспільної господарки сам примушує сказати це слово.

Знаючи ці факти, я думаю, що ми повинні задалегідь встановити умовини робітників, щоб, перебравши владу, поставити їх на місце тих, які відуть вістрем проти нас. Дякуюти ми повинні оподаткувати себе добровільно на фонд Польського Вищого Освітнього Курсу і на пім приготувати наших власних синів і дочок на потрібні нам умовини робітників в майбутніх державних і господарських установах.

Янівський.

ПРО ОГЛОШЕННЯ.

З дороги в Саскечевані.

Як відомо всім, хто читає "Ф. Ж." і цікавиться дописами на місце, а цілі моя завдання: знайти працю на добування на власні очі як робітники і фармери жити по преріях. А що я вже старий та знищений майнерською працею, тому не можу мені знайти роботу і треба міряти дорогу погами з місця в місце.

В своїй подорожі я збивав різних людей і про різне говорив ми. Звісна річ, зустрічався я годино з фармерами і робітниками.

Між іншими прислухувався я пініло до розмов фармерів в справі обжигника, який Видавнична Рада розіслала по відділах відносно оголошень в часописах. Велюди чути опінію, що оголошення про поживу, одягу, будівельні матеріали та різні інші зваряддя і устаткування можна сміло поміщати в наші преси. Це дасть неодному на годі пережити впрот з фабрикою замисць послугуванню місцевим агентом, який з цього жне і збільшує кошт.

Правда, що в багато фабрик, які мають певну ціну на свою машинерію і контракт з місцевим агентом, що він має доставити комбіне без огляду, чи фармер купить через него, чи сам впрот із фабрики. Такі фабрики і таких агентів треба бачити.

В других випадках треба мати своє товариство і закупувати свої запотребування через це своє товариство, а товариство повинно умовитися з фабрикою, що вона повинна заплатити йому комісію. В цей спосіб, як фармері будуть розумні, можна внабутися місцевих посередників і агентів, а мати до цього цілі в величезних вигодах.

Оголошення в наші преси буде першим кроком до цього, бо піні не один фармер хотів би озминути місцевому посереднику, але не знає, де відатися впрот. Ті які, аналогі в англійських часописів різні фірми і від них спроважують свої запотребування, приймаються, що запотребують на кожній рік велику сумку грошей.

Таким чином фармері є за оголошеннями, а багато фабричних робітників є теж той думки, бо вони зацікавлені в огляді, чимати катий останній і т. д.

Всі ці умовини такі товариства в проті оголошеннями і впроті цих панцижів "робітників", впроті наші робітників ми повинні, впроті опінію оголошеннями про нашу роботу, або поти, так як кожен Атаваска і всі інші парії оголошеннями, при поміж яких можна в величезній сумі вбути в виласк і шкату.

Чути багато голосів і про приєднання окремим іммігрантським агентів на переміну.

Кампаній, а це тому, що багато іммігрантів викало в Канаду і чимало біжить тут. Ходять години і без праці, або працюють за лху платно, яка піяк не вистарчить їм послачувати ті гроші, за які вони приїхали в Канаду.

Найліпша плати на годіну в містах не сягає поверх 25 ц. для тих іммігрантів, це є \$2.50 за десять годин тяжкої праці, а що з'їсти в ресторані спідлох, обід і вечеру коштує що найменше 75 ц., а нічліг 25 ц., то цим людям остає півтора долара на одягу, курення та на заплячаний довіз за подорож. Робота триває ледве пару місяців. Часом лише пару тижнів; що заощадити, те треба прожити на залишці шукати нового заріюку і так місто зійде тай зміг встаткувати необхідного гроши, бо снім, голодний і без гроши при душі. Прошу зважати, що не всякий дістає 25 ц. на годіну, а по фармах ще дешевше.

Імігранти й собі не поможуть, хоч наробляться, як муля, й фармерів багачалі не пороблять, і лутешньому старому робітникові, який роками борюся за юнішу платню, поують бізнес, бо пани віддають від праці старих робітників, а приймають неосвідомлених і мігрантів за дешеву ціну.

Конкуренція між капіталістами вимагає обниження кошту продукції. Пани не хотять обнижити свої зиски, лише кошту продукції, а що в коштах продукції важне місце забірає заробітня платня, так перший атак капіталістів звертається завжди проти неї.

Якби всі неорганізовані робітники були організовані і всі поставили домагання доброї людської платні, яка давала б людське життя, тоді ніхто не ходивби голодний, нагній, бо снім. Якби всі неорганізовані фармері були організовані і ніхто не хотів продукувати поживу за подармо, фармері не були-б задоволені, не робили-б два рази по 8 годин денно та не вигнали-б їх з фармі.

Атак капіталістів звертається проти фармера і його організації, бо пани хотять мати дешеву поживу, а тоді вони атакують заробітню платню робітників, що ось зовняв, поживу, а чимати ти можеш вижити як людину закладу.

Значить, перший атак все є на працюючу клясу і це показує, як делю треба старатися організувати неорганізованих, щоб боронитися перед тим атаком капіталістів.

Деякі фармері не думають гірше і викинуть робітника імігранта, але не пам'ятають, що вони продавали пшеницю по 50 ц. буншель. Піні, хоч при поміж панаєвої організації цілі пани фармерські продукції є трохи ліпші, то за це товари дорожч без міри і будуть що раз дорожчі, бо пани капіталісти хотять мати без праці що раз більше і шораз вищі дивіденди.

Минуло ще скільки днів про гарній паню, яких-я багато замича по містах і фармах. В містах готелі, а на фармах самогонка. Люди моті і не думають, що це каламутить їх здоровий розум і ослаблює мозок. Неодні каже: "Все-ж, по лю робити найтяжчу роботу руками, як роботу умову". Чому це так? Та тому, що через алькоголь в цю службу до одні і йому який принцип домати його голова зомула-б.

Найліпший доказ шкідливості алькоголю є, що по піному людина робить нещучу дурницю, якої за піні гроші не зробила-б по тверезому! Лише цим-то твереза людина розуміє організації. Лише така людина внашній добрий умисл. Уто не алькоголем піно, той умисл не може написати, а це людина доказ, що алькоголь ослаблює мозок.

Організації стоїла б далеко краще в Канаді, якщо люди не пініли.

Не помагає, а шкідливо курення тютюну. Дехто говорить, що його тако або ті курення, а жне 80 літ, 90 літ, 100 літ і т. д. На це є відповідь, що він був жни 100 літ, 110 літ, 120 літ може, як він був не курив. Паника і курення, це не тільки промисля, але хто може їх відлучити.

Гроші, які на це витрачає, може віддати на науку, на газету, кіпжку і т. д.

Передаючи погляди товаришів, з якими я стрічався і децю своїх, я думаю, що читачі теж вискажуть свої думки на цю справу оголошень.

Юрко Рудак.

ЧОРНЕ НА БІЛИМ.

Ейнокс, Б. К.

Поважати товариші!
Польський козулат в своїх кореспонденціях з рілльськими іммігрантами домагає виплатити свої ошадності до Польщі до польської каси "ощендпоці" в Варшаві.

Польща, бачите вже так далеко "розвинулася" економічно під благословенним пануванням некоронованого царя Юзя Пілсудського, що вже її горожане не мають не то що ошаджувати, а податків заплачати. З'їли великої є досить в Польщі, а все кіпчає в їхню на "ціці", "сікі" і "кі" — значить, не просто з моста, а роджена пілячка, слава ще з історії першої Польщі пословицею "за круля Саса едз, пії і попуцай паса".

Чому не спробувати-б найліпших українських мужиків, польських "учнів Русіюкуф"? В них серце шире і отверте, як панські ворота.

Так чий козулат написав тут до одного горожанина, щоб виплатив свої ошадності до Варшави і той нещадник не знає, що робити. Після мене, я казав би йому тримати центи в тутешній банку, бо Польща довго не встоїть. "Польща не правдон стоїть" — казав ще Піотр Скарга перший Польщі, а друга сто раз гірше!

До Польщі пініше тоді буде можна посилати безпечно свої ошадності та їхати туди, як в свій буде "радзетка влада" — себ-то робітничо-селянська республіка.

Закі це станеться пани і касу "ощендпоці" в Варшаві прочитять, бо-ж це в них на порядку дня.

В Польщі педант теєліпши продає корову, а за кілька днів за ці гроші їй купити лише мале паці, бо курс польських грошей летів стрімголов на долину.

Мені відомий випадок, де мій односельчан повернув з Злучених Держав і зміняв долари на польські марки тай до тисячі втратив 90 процент вартості і через це закурився тай повисел. А таких випадків було багато.

Вн тут банкрутували через задвоження, а ми там через обниження валюти.

Я й сам втратив багато. Коли Румунці окутували Бессарабію, я працював тоді в Бендерах, а що я надіявся поправити хоч трохи свою господарку в Галиччині, я працював в Бессарабії, щадив, що міг — по кілька рублів складав собі до банку і кілька років заощадив около 1,100 рублів. Приїшли Румунці і не дозволили мені вібрати цих грошей. Я мусів вібрати без своїх ошадностей і чойно в 1926 році через польського козулату мені вдалося дістати децю з цих грошей, але скільки?

За майже 1,100 рублів я отримав \$5.97!

Польський козулат, якому платити, я розумію, польська держава, потрутив \$1.93. Ог аявська справедливість. І пани ще нарікають, що біланошам ширяться по світі! Ширяться і буде ширитися, аж амає а люди землі все несправедливість і не треба ніяких москволюбів агентів до його пінішньої, бо той самі пани, як цей пінішній його самі без моральної провину. Самі пани парати отварювати своїми ширіями чорноробам очі!

Треба всім обидити, вичити і організуватися, щоб ці пінішні, до якої всі добровільно, була вже останній пініш.

Канадієць.

КУПУЙТЕ! -- КУПУЙТЕ!

ВЕЛИКИЙ, ДУЖЕ ШКАВИЙ ЗМІСТОМ ТА БАГАТО ІЛЮСТРОВАНІЙ

РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИЙ КАЛЕНДАР

ЯКИЙ ВЖЕ МАЙЖЕ НА ВИЧЕРПАННЮ.

Робітничо-Фармерський Календар не подібний до інших календарів. Він служитиме Вам не на один лише 1928-ий рік, але на стало. Є це прекрасний збірник дуже цікавих статтів, наукових розвідок, літературних творів найкращих українських письменників.

Робітничо-Фармерський Календар містить дуже багато гарних ілюстрацій, має широкий інформаційний розділ про робітничий рух в Канаді а про українські робітничо-фармерські організації і їх пресу з'окрема.

Набувайте й другим переказуйте, щоб набували собі Робітничо-Фармерський Календар, поки він не вичерпався.

ЦІНА В ГАРНІЙ ТВЕРДІЙ ОПРАВІ \$1.00
БРОШУРОВАНІЙ75

Замовлення разом з належитістю засилайте на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts., WINNIPEG, MAN.

ЗАМОВЛЯЙТЕ НАЙНОВІШІ ТЕАТРАЛЬНІ ПІДРУЧНИКИ!

Накладом Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства щобино вийшли з друку й продаються найновіші театральні підручники, пристосовані до найменших сцен наших робітничо-фармерських організацій.

Першою вийшла з друку і вже продається, дуже цікава й повчача комедія на 5 дій французького письменника Мюлера

"СКУПАР"

Це одна з найкращих комедій в репертуарі всіх театрів світа. Перероблена вона спеціально для наших сцен так, що можна її виставляти скрізь. Всіх дітей осіб 14, з того 4 жінки.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 35 ЦЕНТІВ.
АБО 5 ПРИМІРНИКІВ ЗА \$1.00.

Другою щобино вийшла з друку й уже продається, дуже цікава п'єса на 4 дії Є. І. Лисового

"НАЙМИТ"

П'єса із селянського життя на Україні перед і в часі революції. В п'єсі беруть участь 12 осіб. До вистави дуже легко надатися. Змістом дуже добра і повчача.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 ЦЕНТІВ.
АБО 10 ПРИМІРНИКІВ ЗА \$1.50.

Краще замовляти зразу 10 примірників за \$1.50, чим переписувати ролі.

Третя, що також вже закінчена друком і можна замовляти, є п'єса на 3 дії В. Забгай-Товстоноса

"НА ПЕРЕЛАЗІ"

В п'єсі грає лише 8 осіб і налеється вона до найменших сцен. Цікава вона своїм змістом та ще й тим, що ціла гра відбувається без зміни сценерії.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 ЦЕНТІВ.
АБО 10 ПРИМІРНИКІВ ЗА \$1.50.

Ми радимо всім нашим організаціям, замисць витрачувати час на переписування ролів, замовляти повний комплект примірників, що шийде значно дешевше, як переписування ролів і в бібліотеці на стало залишаться примірники.

ЗАМОВЛЕННЯ РАЗОМ З НАЛЕЖНІСТЮ ТАКІ ЗАРАЗ ЗАСИЛАЙТЕ НА АДРЕСУ:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man., Canada.

ЩОЙНО ВИЙШЛА НАЙНОВІША МІЖ НОВИМИ

дуже смішна комедія Колич-Лисенка на 3-дій

"ЧИЯ ДИТИНА"

Комедія ця налеється до вистав на найменших сценах. Вн повільно до книги перекладена гумором, несподіванками. Грає всего лише 6 осіб: чотири мужинні й дві жінки.

ЦІНА ПРИМІРНИКА 25 ЦЕНТІВ.
ШІСТЬ ПРИМІРНИКІВ ЗА \$1.00.

Замість переписувати ролі, що коштуватиме два або три долари, чи витрату часу, ми радимо всім нашим драматургам замовляти зразу по 6 примірників, приєднаною разом з належитістю за \$1.00

Замовлення посилайте на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard and McGregor Sts., — — — Winnipeg, Man.

ДР. Ф. РИБАН

ЛІКАР, ХІРУРГ-ОПЕРАТОР І КУШЕР

З доволітною практикою в шпиталі Віндсезу Шкірого в Монреалі
Операції виконує а найбільше примієннях

Офіс: — 694 SELKIRK AVE. — Телефон: — 55 323
Резиденція: — 562 ALFRED AVE. — Телефон: — 54 000
Winnipeg, Man., Canada.

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ.

Янів, Ман.

Відділ ТУРФДім з Янова в порозумінні з відділом з Медички зробили великий поступок за 8 місяців часу і це велика слава для цих місцевостей. Можливо було ще більше зробити, якби всі фермери цих місцевостей належали до наших відділів, а то самі не палять і це стараться нас "зруйнувати". Правда, що є лиш кілька таких виродних синів, чи як їх назвати.

Коли я зачав говорити про зорганізацію в нас відділу ТУРФДім, то ці виродки ще й до лупи говорять, що я взяв 300 дол. комісового. І хоч самі вони переконані, що це брехня, але брешуть далі, бо їм потрібне, щоб тим нас розбивати.

Коли в нас зайшло говорення про зорганізацію Товариства Висплки Живого Скота, так я перший поставив на ту терписту дорогу, а другі йшли за мною і разом ми дійшли до кінця. Уже в серпні м. р. ми закладували один вагон худоби. Шпиром був тимчасовий секретар Андрій Манько. Він діяв від пулу живого скота чекюсь на 35 доларів, як "шпінг експенс" по 15 ц. на сто фунтів ваги. За цих 35 дол. зайшло непорозуміння, докори, критика і т. д.

А. Манько, як наш бувиший симпатик, зробив перший ладучок задармо, а за другий зажадав по сім центів за 100 фунтів ваги. Так вибрано мене також за дармо і я дістав за дві гарі худобу і свиней також чек на \$55.30.

Ми скликали мітинг з самих директорів і порадили, де виділити масовий мітинг, щоб переговорували, що зробили з цими грішми, на яку ціль їх з'ужити. Директори розійшлися домів та ще далеко до мітингу, то вже по хатах йшла всяка критика і посядування.

Прийшов день мітингу, так вискочили кілька крикунів весняників і зачали кришити, однак по хвилині мусіли сидіти в соромі за свої брехні, коли одному доказано, що він розніє, що я маю \$50 за зорганізування двох вагонів худоби до пулу. Йому доказано, що тоді пул не був ще зорганізований. Цей чоловік признався, що чув це від чоловіка, я-

кний скуповує худобу тут і шукає того, що чинив, як він чорт зна де, а недумний чоловік повторює а його брехні.

Гроші обох чеків розділені поміж тих, що посітали худобу після їх ваги, а також заряд покликав контролю. Скопировано чей паперу і доказано, що тут вкрасти не мож, як що людина має честь, однак є люди, котрі привичкались лише безосновно посядувати, других і мене дивує, де їх честь і їх совість. Людина не має спочинку ані одну неділю, лиш товчесь по мітингах. А критики в подяку грікою спляють. Навіть один старенький дядько з Медички пішов до членів других відділів ТУРФДім, котрі знають мою активність, що Мамчур "вірить лише в гроші". При чім же тут гроші, як я працював задармо, а як це все неправда, то хай дядько вискаже публічно на мітингу, або в наших часописі, як що редакція на це дозволить, але не говорити потайки поза очі а в очі добрий. Хай дядько Ф. не боїться висказати все публічно, а не "завтурюєся". Я цього не зроблю, бо мене від народної роботи вічим не віджене.

Як мені вдалось таку боротьбу переміжати і зараз в нас існує два відділи, освітній і економічний, так я на всю безпечний, в нас робота піде вперед на перекір всяким вузкоглядним критикам.

Ігнат Мамчур.

МАТІРНЕ СЕРЦЕ.

Арборг, Ман.

Товариші Читачі! Піднімається в нас багато про освіту, організацію, про боротьбу проти несправедливості і визиску та т. др., але є одна несправедливість таки між нами самими. Ця несправедливість догичить матері.

Є в нас кітка, мала роботом, але дуже працююча. Родить котенят і де лише миш зачує, готова життям наложити, а має її дістати для них — для дітей своїх. Не пожежить, не помуркоче, а вічно на чатах, на ловах, щоб заосмотрити їх в ложку. Коли діти заберуть її котенят бавитися ними, або певняк не втомлює шукати м'ячича чи

ОБРАЗОК З ФІЛЬМИ "ТАРАС ШЕВЧЕНКО", ЯКА ЗАРАЗ ПОКАЗУЄТЬСЯ В КАНАДІ.

Батька Шевченка по наказу пані, закатували на смерть панські гайдуки за те, що поважився копнути собаку пані!

за ними, журиться і не спічне аж знайде їх.

Оце вірний образець матері робітничі, матері фермерки. Вона теж так побивається за своїх дітьми, журиться і невтомно працює, а рано до вечера на ногах, щоб їм було добре. І за що не вимагаючи, а вимагаючи великої самопосвяти працю дістане вона пераз таку подяку від чоловіка і від дітей, що воля-б їм в грудях.

Це велика несправедливість, товариші. Ми, матері, вигодуємо нове покоління, щоб воно забрало місяці старих років і не стане в боротьбі за правду і повну волю. Дякото наших чоловіків в першу міру повинні бути справедливими зглядом нас і не кривдити нас ні словами ні ділами.

Нині капіталісти роблять наших чоловіків рабами, а наші чоловіки роблять нас рабнями і не раз дуже кривдять. Дякото я апелую: уявимо собі між нас самих несправедливість, а тоді спробуємо синями жінок і чоловіків заведемо справедливи лад на світі!

Мати.

НАШІ ПАНКИ ПРИ РОБОТІ.

Вакав, Саск.

У Вакав загостив з відділом про організацію т. Кифорук. Не дуже то мене кортіло йти на той відчит тимбільше, що наші панки патріоти все клемчуть фермерам: "Це пуєте ті відчит, от ліпше виспесь за той час"... І я вже залив думку, щоб їхати туди — але чую балячку двох таких панків: "На що яздася фермерові, якійсь там відчит — хай ліпше плуга пилькує". Вге, міркую собі, таки піду.

Йду я, дивлюся, а довкола хатах, в якій мав бути відчит т. Кифорук, ходять такі ваши піп і це якійсь пан в окулярах. Оба вони ходять, як поліцаї по при хату й відганяють фермерів, щоб не йшли на "большевіцький" мітинг. Я ї так заховався, щоб мене мій піп не побачив.

Почали сходитися робітничі, а наші фермерів шось не видно, мабуть піп відганяв. Коли я в години почав промовляти т. Кифорук. Я гани на двері, а наші поліцаї (піп і той пан в окулярах) вже ї собі прийшли на відчит. Я заховався ще глибше в кутючок і обернувся спиною до панного "егомоєста".

От думаю — фермерам заборонив йти посядувати а сідати з тим професором в окулярах таки прийшли.

Тоді Кифорук зазив, що ї ти фермер, знає всі зацди фермерського життя, і вказав на щораз то скрупулюючи свої доводи, та в даний промові означивши приєвнті слухачів а сіткою фермерських та робітничих організацій, в яких сформується оші й дрітє сивним фронтом піп та боротись за правду життя.

Мі стухав тіл осіві дуже уважно, вони принаца мені до внової. "Ліпше мій "егомоєст" і учивсь дивитися кожим оком на промову. Тоді Кифорук закінчив свій відчит і почався дискусія.

Наш учитель сивав про лютову крути Томка, гетьманів

чу, то що. Чую, піп собі про сить голосу. Пресідник дозволив говорити лашоу попові.

"А коли ви придете до нас з вашими ліками?"... питає він т. Кифорук. "Та бачите отче, каже т. Кифорук, деякі люде такі хворі, що їм вже ніяка медицина не поможе"... Загомонили наші товариші сміхом і вдарили "славо". А піп з учителем вже нішком виповзли з кімнати...

Бувиший Проаславний.

"ПІДЗЕМНА ГАЛИЧИНА" НА ФАРМАХ.

Келленд, Алта.

Довниий час вже проминул, як з нашої місцевости Келленд не було ніякого допису на сторінках нашої преси. Колись писався про що місцевість і про нашу товариство. Жалко, коли перечитуєш газету "Фармерське Життя" і не знаходиш нічого про цю місцевість. А писати було що.

Дехто може думав що товариство в Келленд зовсім перестало існувати. Але воно так не є. Товариство існує і працює. При відділі існує драматичний гурток, котрий відіграє драму "Підземна Галичина" в Келленд Гарі Гріл і Ланюк, Алта, тобто в трьох місцевостях. В цій драмі брали участь 18 аматорів, котрі доклали всіх сил, щоб драма випадала як найгарніше.

Що показала нам ця драма? Вона показала нам боротьбу галицьких робітників змагаючись боротися з організаторами. І ось ми бачимо як спочиваючий по тяжкій праці робітник Данило (П. П. Кирілюк) підвіється, щоб відчинити двері Микитюковин (Малойі Башак), котрий втік від жакардів. Жалко було дивитися, як сервант Вропський (т. Сопіт) з жандармами змушався над нещасним Данилом. Олекса (Рахія Уреуляк) перекопуючи говорила до Леси (Василь Чабан), що Микитюк не провокатор. На комісарі Гуральського (тов. Муєсія а Вегренил) не милим оком дивилися слухачі, коли він збиткувався над спаралікованим Климом (Іван Березан з Вегренил.) Веселюнький (Іван Аришук) радочі їм їм першого організації, посилає дуже гарно в своїй ролі... Вірний Томко (Николай Маскар) цілий відчитий справі — завстав працював з Михаєм (Василь Руснак сирота), щоб найти провокатора.

Чотирох робітників: (Стефан Рунган, Іоєф Люк, Корнелі Люк, Іван Загануковський) десь гарно виконували свої ролю... Марцин (Николай П. Кирілюк) і Анварковий (т. Рішю (П. Грекул) також грали гарно. На закінчення говорила Товариш Войтиничи та Вегренил, якого худішка радо вислухала.

Ми перше всего відчуємо по товаришки т. М. Ірванови, що написав таку гарну драму яка так переконуючо продукує дує совітих людин. Також відчуємо аматорам за їх труд а а тов. Войтиничому за його

Дмитро Уреуляк.

ЗАПЛАТИВ І ВПИСАВСЯ.

Фіппен, Саск.

Товариші Читачі! Для вас буде мабуть цікаво почути, що один фермер в цім окрузі підписав контракт до саскечеванського пулевого товариства, але своє збіжжя з 1926 р. він продав поза пул. Робив він це в червні і липні минулого року.

Коли місцевий пулений комітет побачив це, доніс про це до головного офісу і головничі офіс написав до него, він надумався і побачив, що скривдив ціле товариство. Він не хотів йти в суд, але згодився добровільно заплатити \$600 дол. відшкодування, це в по 25 ц. на бушлєві.

Він не лише надумався заплатити добровільно \$600, але обрахував, що йому не поплачулося продавати поза пулом і тому він підписав новий контракт на других 5 років і разом з грішми вислав до головного офісу.

Він побачив, що продавати самому є ризиком, бо чоловік ніколи не є певний ціни. Везе до міста фіру пшениці а вона бух! Таї впала 10 ц. на бушлєві. Але зрація він продав за вищу ціну, прийав по полудні, а вона вже нища і чоловіка лише їм злостей бєре.

Вписавшись до пулевого товариства, фермер вже не потребує морочити собі голову шноу, а вивозити тоді, як йому догідно, а не тоді, коли вигядає, що ціна висока, бо ця торговля пшеницею така покручена, як на астраканським бараш шерсть і як розумним фермер не був би, він спекулянтів не "абітує". Член пулу К. К.

УВАГА, БЕЛІС І ОКОЛИЦЯ!

Старанням відділів ТУРФДім і Злучених Фермерів Альберти відбудеться в суботу, 7. липня

ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК.

В програму входить різного рода спорт, як бейс-бол, перегони, фловти пулевої пшениці і Ю.Ф.А., шкільний концерт та інші несподіванки.

В часі пікніку промовлятимуть міністер рільництва Дик. Годлей, поєд з округа Атабаски Д. Ф. Келнер і інші.

Вечером забана в приміщенні відділу ТУРФДім з добрішоу музикою.

Запрошуємо на цей пікнік всіх членів згаданих організацій з дооколичних місцевостей та горожан взагалі.

Початок пікніку в 11-ій годині рано.

ПОСИЛАЙТЕ ШКІРИ

до вигран на гарній чорній і червоній ремінь, на лєсєк, на сиронь і на накріпала (робс). За добру роботу ручу. Пишть по інформації і ціни. Посилайте шкіри на таку адресу:

YORKTON TANNERY
P. O. Box 45
Yorkton, Sask.

ДР. ІВАН ОРОБКО

ЛІКАР І ХІРУРГ
ЕКСПЕРІ ЛІБОРАТОРІЯ
307 MOSER RYDER Bldg.,
101st Street, Edmonton, Alta.

УЧІТЬСЯ АНГЛІСЬКОЇ МОВИ!

Кожний Українець повинен учитися англійської мови, без котрої тяжко тут поводитися.

Ми маємо на складі підручники українсько-англійські, з котрих легко можна вивчитися по англійській без учителя.

Новий Великий Українсько-Англійський Провідник або Самоук, з котрого легко вивчитися говорити, читати і писати по англійськи з вимовою і без помочи учителя. Ціна \$1.50
Ціна в оправі 2.00

Українсько-Англійський і Англійсько-Український кешенковий словареш, околo 43,500 виразів, 448 сторін друку, з граматиною, оправлений в гарну червону скірку, можна носити в кешені. Ціна .75
Ціна в оправі 1.00

Українсько-Англійський листівник, підручник до писання всякого рода листів: любовних, бизнесових, урядових письм, контрактів, оголошень. Ціна .75
Ціна в оправі 1.00

Українець в Америці, малий підручник до вивчення англійської мови. Ціна25

Словар чужих слів, яких уживається в українській мові, а які не є зрозумілі для кожного. В оправі .. 2.00

Українсько-Англійська Кухарка. Нова кухарська, дуже підручна книжка для кожного, хто хоче навчитися смачно варити чи пєчи. Більше як 450 ріжних порад. Ціна75
Ціна в оправі 1.00

Маємо на складі також польські і російські підручники англійської мови.

Маємо на складі великий вибір літератури ріжних видань, старокоравних і тутешніх.

В нас є шкільні книжки і музичні інструменти, найновіші українські рекорди, грамофони.

Каталог на бажання даром.

Пишіть і шліть замовлення до:

UKRAINIAN BAZAAR & BOOK STORE
806 Main St. — Winnipeg, Man.

КУПУЙТЕ ЮБІЛЕЙНІ ФОТОГРАФІЇ УКР. РОБ. ДОМУ У ВІННІПЕГУ!

Щоб увіковічнити пам'ять десятилітнього юбілею Товариства Український Робітничо-Фермерський Дім, Центральний Виконавчий Комітет замовив і видав художній малюнок центрального будинку у Вінніпегу, який прикрасить помешкання кожного члена й членкині ТУРФДім та кожного українського робітника й фермера, який купить собі цей образок.

Малюнок є в трох кольорах і двох форматах. Перший менший формат — самий образок 6X9, а з бордером 9X11 — коштує лише 25 центів штука.

Другий, більший формат 10 1/2 X 16 самий лише малюнок, а з бордером 13X19 надається для більших примішень, головно для Українських Робітничих і Фермерських Домів. Більший малюнок коштує \$1.50.

Кожний робітник і фермер повинні набути собі хоч менший прекрасний образок за 25 центів.

Кожна робітничо-фермерська інституція повинна набути собі більший малюнок за \$1.50.

Замовлення разом з належністю посилайте таки зараз на адресу:

UKRAINIAN LABOR-FARMER TEMPLE ASSOCIATION
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man., Canada.

КУПУЙТЕ ІЛЮСТРОВАНІЙ АЛЬБОМ!

Тому, що багато товаришів і товаришок бажали мати пам'ятку з фільми "Тарас Шевченко", Провінційальний Комітет провінції Онтеріо видав прекрасний альбом

ЖИТТЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА В ІЛЮСТРАЦІЯХ

В цьому альбомі, на найкращому крейдяному папері, представлено життя Тараса Шевченка від маленької дитини до самої смерті. Тому, що видання надто коштовне, видано малу кількість цього альбому.

Спішіть з замовленнями! Коли купите, матимете дорогу пам'ятку на довгі роки.

ЦІНА З ПОШТОВОЮ ПЕРЕСІЛКОЮ \$1.00.

Замовлення з грішми посилайте на таку адресу:

UKRAINIAN LABOR-FARMER TEMPLE ASS'N
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man., Canada.

або на адресу Провкому Онтеріо:

PROVINCIAL EXECUTIVE COMMITTEE U.L.-F.T. ASS N
300-302 Bathurst St., — — — Toronto 2, Ont., Canada.

THE YOUNG WORKER

Виходить раз на місяць

Помісьце цікаві статті про рух працуючої молоді в Канаді і других країнах. Вить, як організуватися і нести боротьбу за краще життя працуючої молоді.

ПЕРЕДПЛАТА 50 ЦТ. НА РІК. ПОПІЛНОКЕ ЧИСЛО 5 ЦТ.
Адреса:
THE YOUNG WORKER
Room 12, Athena Building, 163 1/2 Church St., Toronto 2, Ont.

